

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto zoilo presbytero. Cap[itulum]. xvij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

Arētius

abbas pictauiē
sis rpe clodouei
regis francoꝝ
claruit. Qui in
ter cetera ipi? scitatis ofēsa
miracula iuuenē a morte cor
poris suscitauit. Aues filue
fres relicto nemoꝝ ad ipsu
māuerius aduolabant: et de
mauu eius tritici grana ⁊ panis fragmēta lege
bant. Sepius uisitabaf ab angelis: adeo ut cel
la ipius in modū stellarū splēdoꝝ frequētius
uideret. Qui etiā pane ordeaceo solo et aq̄ cō
tentus sepius celico pane sibi ministrato diuī
nitus reficiebat. Hic die quadā estiuo rpe sitiē
tibus monachis: ⁊ aqua in loco deserto carētis
bus baculo terrā ferēs fontē ex humo pduxit:
ex quo languētes quicq̄ potari ad p̄sens: vsq̄ sa
nati. Cum autē franci cū rege clodoueo p̄tra
got̄hos ad bellū p̄cederēt: ueniētēs ad mona
steriū sancti uiri: ut illud spoliarent: ⁊ quidā ex
illis abbatē p̄posse resistētē gladio perimere
ueller: gladiūq̄ sup eius caput elenasset: man
cū brachio in aere suspēsa remāsit: quā nec de
ponere ualuit: ⁊ postmodū seipm dentibus la
niare cepit. Reliqui nō excecant: ⁊ adeo mēte
turbant: ⁊ se mutuo cognoscere non ualebant.
Quod rex audies ad marcentiū uenit: ⁊ p̄ se ac
suis ueniā petiit: cūctisq̄ ipsis liberationē mē
tis ⁊ corporis humiliter impetrauit. Cū quidā
cultor segetū in messē sancti man? iniecisset:
manus eius subito cōtracta est. Qui ueniēs ad
uirum dei ueniam de cōmisso postulauit: ⁊ san
tatem reposcauit. Quateris cūstodas cuius
die dñico filia torquētis manus inuiles face
fuerant: ipsum inuocātis manus subito resana
uit. Obitum suuꝝ longe ante p̄sciuit: ⁊ mona
chis suis p̄dixit: ⁊ ut p̄dixerat in pace quie
uit: uidelicet. vi. kalen. iulij hora nona: sepultus
in monasterio suo pictauiē.

De sancto Erescente discipulo. Cap. xv.

Rescens discipul⁹

beati pauli apostoli fuit: q̄ p̄
mo in gallias transitus: faciens
uero p̄dicationis multos ad
fidem christi conuertit. Deinde
rediens ad gentē: cui sp̄ctali
ter ep̄scopus fuerat datus: uidelicet galathas
vsq̄ ad beatum finem uite sue in opere domini
populum confortauit: officio quoq̄ p̄dicationis
fideliter peracto in domino quiescit quinto
kalen. iulij. galatie sepultus: ut dicit ado: et ex
hieronimi martylogio.

De sanctis zolio ⁊ socijs eius mar
tyribus. Cap. xvi.

Nil⁹ martyꝝ cuꝝ alijs

rit. socijs suis apud cordubam hi
spanie pro christi nomie martyriū
passus est. v. kalen. iulij. Cui⁹ qdē
zolio corpus cum multo tēpoꝝ ubi nam sepul
tum fuerat latuisset: uenerabili ep̄scopo eius
dem ciuitatis nomie agapito ex diuina reue
latione manifestatū: ⁊ ab eodē repertū: atq̄ ho
nore condecēti collocatum est: hec ado.

De sancto zolio presbytero. Cap. xvij.

Silus presbyter aq̄

leteñ. fuit: qui cuꝝ corpus beati mar
tyris christofogoni: ⁊ alioꝝ plurimozū
pro christo passozum sepelisset: ut di
citur infra in passione christofogoni. vii. kalē. de
cembꝝ: apparēre sibi beato christofogono p̄dī
cto: ⁊ eidem felice suū obitū p̄nūciante: omni
uite perfectione consummata ad xpm migravit.
Sepultusq̄ est in aq̄ileteñ. ciuitate.

De sancto Leone papa secūdo ⁊
confessore. Cap. xvij.

Leo papa

hui⁹ nomis se
cundus natione
siculus: ex patre
paulo Agathont
pape i ep̄scopatu romano suc
cessit: sedicq̄ annū unum: men
ses decem: dies septedecim.
Hic fuit eloquētissimus: in di
uinitis scripturis sufficēter in
structus: greca latinagq̄ lingua eruditus: can
tēna ac psalmodia p̄cipuus: ⁊ in earum sens
ibus subtilissima exercitatioē sublimatus: In
gua quoq̄ scholasticus ⁊ locutione politus: ex
hortator omnū bonozum operum: pleni floren
tissimam scientiā ingerebat: paupertatis amator
erga inopum prouisionem: non solum mentis
pietate: sed etiā studiū suū labore erat sollicitus.
Hic suscepit sanctam sextam synodum cons
tantinopoli celebratam sub constantino iunio
re: condemnans ea que ipsa damnauerat syno
dus. Hic constituit pacem dari in ecclesijs
totius christianitatis fidelib⁹ post agnus dei.
Constituit etiam ut qui ordinatus fuerit archi
ep̄scopus: nulla cōsuetudine pro usu pallij aut
diuersis officijs aliquid ecclesie p̄soluere debe
at. Quadā autē die dñi pauperē leprosum sus
cepit in suo lectulo collocasset: ⁊ cubiculum
secreto clausisset: postmodū rediens ⁊ cameraz
aperiens: atq̄ pauperem minime repertens:
intellexit se christum in pauperem suscepisse.
Hic etiam cum per dies q̄draginta ieiunijs
⁊ orationib⁹ ad altare beati petri apostoli per
seuerasset: et pro suozum ueniā criminum apos
tolum exorasset: beatus petrus apparēs dixit:
t iij